

Három és félezer forint havi jövedelem és 28 új belépő

A szőregi Vörös Rózsa Termelőszövetkezetben kettős ünnep lesz a zárszámadás napján. Számot adnak az elmúlt esztendő gazdag eredményeiről és új tagokat is avatnak. Nem is egyenlő nyaral, hanem huszonnyolcat. Pásztori Béla elvtárs, a Vörös Rózsa TSZ elnöke nem kis büszkeséggel mondta a napokban:

— Az egész esztendőben éreztük, hogy

rajtunk a falu szeme,

figyelik a munkánkat, hogyan élünk, érdemes-e hozzájuk jönni szövetkezeti tagnak. A falu közvéleményéből megállapíthatjuk, nem vizsgáltunk rosszul. A múlt hónapban és az utóbbi hetekben 28 dolgozó paraszt, volt üzemi munkás jött közénk. Látják már, hogy a szövetkezeti munka minden egyéni munkánál sokkal hasznosabb, s valamennyien meg is kezdtek már a munkaegységek szaporítását a közösen.

A Vörös Rózsa TSZ vezetősége számvetést készített. A tagok jövedelmének kiszámításánál a napi szabadpiaci árakat vették alapul. Kitűnt, hogy a tsz-tagok

minden munkaegységére 76 forint

készpénz jut. Frányó Pál, a tsz agronómusa már azt is kiszámította, hogy a Vörös Rózsa TSZ-nek sok olyan tagja van, akinek a havi keresete eléri a havi 3 és fél—4 ezer forintot. Ilyen jövedelemre számít most Hódi József fogatos is. Ő nemcsak a fogatával dolgozott a nyáron, hanem ha az ideje engedte, a gyalogmunkában is mindent ott volt. Munkaegységeinek száma most eléri a 880-at.

De nemcsak a tagok jövedelmének emelésére fordítottak az idén nagy gondot, hanem a közös szövetkezeti vagyon gyarapítására is. A tagság úgy határozott, hogy a termelési tervek túlteljesítése után járó pénzbeli prémiumot is a közös gyarapításra fordítják. Csak a természetben járó prémiumot osztják ki, ami szintén jelentős. A munkaegységekre járó jutásokon felül 120 mázsa árpát és 120 mázsa búzát osztottak ki.

Csiszár Ferenc és Persi László a Vörös Rózsa TSZ sertésgondozói. Becsülettel dolgoztak egész esztendő alatt. Kocánként 18 malacot neveltek fel s ezért jövedelmükön felül

jutalomként 26 malacot

kaptak most.

A szövetkezet falkolaja negyvedmillió forinttal emeli most a gazdasági év eredményeit. Az új esztendőben azonban a Vörös Rózsa tagjai bővítik a falkolát. Eddig csak nemesített gyümölcsfa

csemeteneveléssel foglalkoztak, de most már vadcesmetekertészetet is beállítanak, egy holdon pedig szőlővesszőgyökereztetésre rendezkednek be. Nemrég vásárolt a szövetkezet saját erejéből egy 48 kalapácsos darálót. A darálómalom már működik, ez is szép hasznát hajt a közös konyhára.

A Vörös Rózsa TSZ tagjai elismerik: ők sem dolgoztak teljesen hiba nélkül a nyáron. A legtöbb mulasztás a tehenészet körül történt. Rengeteg jöminőségű takarmánya volt és van is a szövetkezetnek, azonban a szarvasmarhák még mindig

nem a legjobb módszerek szerint

etetik. Az agronómus kissé szegyenkezve mondja:

— A lehetőségek megvoltak itt is, csak nem használtuk ki. A begyűjtött jó takarmányt nem a tehenek etetésére használtuk fel és emiatt sokat vesztettünk.

Beismeri Frányó elvtárs azt is, hogy a silózási tervek teljesítésével szintén hadilábon áll a szövetkezet. A vezetőség nem fordított erre nagy gondot, a tagság is elhanyagolta. Sokat osztanak most, azért mégis jónéhány ezer forinttal kevesebbet, mint akkor, ha ezt a hibát is idejében felismerik. A vezetőség is, a tagság is levonhatja ebből a tanulságot.

Hírek Moszkva kulturális életéből

A hangversenytérmet és operák műsorából

Moszkva kulturális életében jelentős esemény volt a Nagy Színházban megtartott hangverseny, amelyen a Román NK-ból, a Német DK-ból, Lengyelországból és Görögországból érkezett művészek léptek fel.

Az utóbbi időben Moszkvában számos külföldi művész lépett fel, akiknek játéka élénk érdeklődést váltott ki a moszkvai zenekedvelő közönség körében.

A moszkvai zenei körök nemrég ünnepelték Szi Szi-haj kínai zeneszerző halálának 10. évfordulóját. Szi Szi-haj műveit jól ismerik a Szovjetunióban. A nagy kínai zeneszerző a Moszkvában és Kazahsztán-

ban eltöltött évek alatt számos művet komponált.

A szovjet főváros lakosai gyakran látogatják a hangversenyeket. A legtöbbnek bérlete van a különböző előadásokra.

A „Sztanyiszlavszkij és Namirovics-Dancsenko” dalszínházban nemrég tartották meg a „Hattyúk tava” című halhatatlan Csajkovszkij balett 100. előadását. Ez a mű már 75 éve szerepel a Nagy Színház műsorán. Mos két éve a „Sztanyiszlavszkij és Namirovics-Dancsenko” színház felújította a balettet. A felújítás nagy sikerének egyik oka, hogy számos olyan részt állítottak vissza, amelyeket azelőtt rövidített formában adtak elő.

Képzőművészeti kiállítások

A moszkvai művészeti klubokban rendszeres kiállításokat rendeznek a hazai és külföldi festőművészek műveiből. A művészek központi házában nemrég megnyitott a XIX—XX. századbeli orosz tájképfestők műveinek kiállítása. A kiállítás tényleg nem kevesebb, mint 300 mű szerepel. A látogatók Rjepin, Siskin, Kolenov, Levitan és más festőművészek legjobb

képeiben gyönyörködhetnek.

A moszkvai múzeumokban és művészeti termekben jelenleg újabb kiállításokat készítenek elő.

A „Puskin” állami képzőművészeti múzeumban francia képzőművészeti kiállítás nyílik meg.

Külön termet szentelnek a francia dísz tárgyaknak, porcelánoknak, szőteseknek, stb.

Irodalmi múzeumok

Moszkva lakosai nemrég ünnepelték N. Osztrovszkij, a népszerű szovjet író emlékére létesített irodalmi múzeum fennállásának 15. évfordulóját.

Az »Osztrovszkij» Múzeumot abban a lakrészben rendezték be, ahol az író élete utolsó éveit töltötte.

A moszkvaiak kegyelettel

őrzik azoknak az íróknak az emlékeit, akiknek élete Moszkvához fűződik. Azokat a házakat, amelyekben ezek az írók laktak, múzeumokká alakították át.

A Vlagyimir Majakovszkij Múzeumban mindig sok a látogató. Az ország minden részéből érkeznek ide látogatók nemegyszer külföldiek is.

HIKEK

— Ma tájékozódni lesz Szegeden a Hazafias Népfőiskolai Szakosztály. Az értekezleten Bács-Kiskun, Békés és Csongrád megye népfőiskolai tanácsainak titkárai vesznek részt.

— Vörösmarty Mihály halálának 100. évfordulója alkalmából a Varsói Magyar Kulturális Intézet az ottani nemzetközi sajtóklubban irodalmi estet rendezett. Varga Ferenc kultúratiszt megnyitotta szavai után dr. Keltenberg Leon, a lengyel rádió külföldi irodalmi osztályának vezetője mondott beszédet.

— Nagyszabású Katalinbálat rendez a felsővárosi Móra Ferenc Kultúrotthon 26-án, szombaton este 8 órai kezdettel. Belépődíj 6 forint. A zenét Vass Károly és szolista szolgáltatták. Büfé, tombola és táncverseny lesz. Záróra hajnali 4 órakor.

— A Liliomfi című film szinkronizálását a Moszkvai Gorkij Filmstudio befejezte.

A velésterrel még nem teljesítettük!

Mivel az utóbbi hetekben lényegesen meggyorsult az őszi kenyérgabona-velés — s tegyük hozzá: miután eltávozt a megyéből a miniszeri biztos —, számos községben úgy van, hogy a terv teljesítésével: ami hiányzik, teljesítjük tavaszi búzával, miután a mi számunkra az idén befejeződött a velési csata. Mással viszont azt tartják: az időjárás miatt nem lehet vetni, holott, ha viszágon dolgoznak november első napjaira, rájönnek, hogy rosszabb időjárási viszonyok mellett is haladt a velés.

Megnyugvásra semmi ok nincsen, hiszen a megye még csak 98.1 százalékra teljesítette őszi kenyérgabona veléstervét. Hol van már október 31-e, a veléstervnek a Minisztertanács által megszabott határideje? Hol van már november 18-a, a meghosszabbított határidő? Sajnos az a baj, hogy a megyei

tanács mezőgazdasági igazgatósága sem fogja már olyan kemény kézzel a velési csata irányítását, mint november első felében. Ne feledjük azonban, hogy még több mint 3000 katasztrális holdat kell őszi búzával bevetni a megye délkeleti, főleg a határsávból lévő községeiben. Akkor területet kell még bevetni, hogy olyan nagy község lakosságának, mint Kistelek — a csecsemőköl a legöregebbekig egyaránt fejenként két mázsát számítva — egész évre elegendő kenyérnekvaló teremjen.

Ezek a napok a velési csata utolsó órái. Azonban egy cseppet sem esik le az erőfeszítés a tanácsok és pártszervezetek részéről mindazokban a községekben, ahol még nem teljesítették száz százalékig az őszi veléstervet.

Az ifjúság kulturális nevelése és a Juhász Gyula Kultúrotthon

„Az ifjúság szabad idejének, pihenésének, művelődésének, hasznos megszervezése érdekében valamennyi kultúrotthoni tevékenységben biztosítani kell az ifjúság rendszeres, külön foglalkoztatását.” (A DISZ XV. és a Népművelési Minisztérium határozatából.)

A dolgozó és tanuló ifjúság kulturális nevelésének megvalósítása valamennyi népművelési intézménynek, a kultúrotthonoknak is elsőrendű feladata. Hogyan hajtja végre ezt a feladatot a szegedi Juhász Gyula Kultúrotthon, a város egyik legnépszerűbb kultúrtervé? Mindjárt előjáróban elmondhatjuk, hogy a kultúrotthon csak részben hajtja végre az ifjúság nevelésével kapcsolatos feladatát.

Legfőbb hiba, hogy a kultúrotthon vezetésében nem érvényesül az ifjúság hangja.

Még a mai napig sem alakították meg a kultúrotthon vezetésébe mellett az ifjúsági tanácsot,

melynek feladata a fiatalok kulturális foglalkoztatásának és szórakoztatásának biztosítása.

A határozat előírja, hogy a kultúrotthon igazgatójának helyettese DISZ-fiatal legyen. Ez a Juhász Gyula Kultúrotthonban csak névleg van így, mivel Molnár Matild, a városi tanács DISZ-szervezetének tagja, a kultúrotthon állítólagos igazgatóhelyettese hónapok óta felelősen nézett a kultúrotthonnak. Így aztán nem csoda, hogy közvetlenül nem érvényesül az ifjúság jogos követelése a kultúrotthon vezetésében.

De legalább ilyen hiba, hogy a DISZ városi bizottsága is elzárkózik a kultúrotthon elől. Multkor a kultúrotthon vezetősége napirendre tűzte az ifjúság kulturális

nevelésének ügyét, s erre az ülésre meghívták a DISZ városi bizottság agit-prop. titkárárt és kultúrfelelőst is. Helyettük a sportfelelős ment el...

Mindez nem jelenti azt, hogy a Juhász Gyula Kultúrotthon vezetősége, az „idősebbek” nem tettek semmit a fiatalok érdekében. Elsősorban is lehetőségeket biztosítottak a különböző művészeti csoportokban, tanfolyamokban, ismeretterjesztő előadásokon a fiatalok foglalkoztatására. Igen ám, de itt meg az a baj, hogy

megvannak ugyan a lehetőségek, csak éppen a fiatalok hiányoznak.

A 36 tagú énekkarban összesen négy-öt fiatalot találunk. A zenekar tagjai közül 12 a fiatal, (itt még a legjobb az arány), de ugyanakkor táncosportja egyáltalán nincs a kultúrotthonnak, éppen a fiatalok hiánya miatt.

Nem szeretnek a fiatalok táncolni? Erről szó sincs, hiszen október 29-én 419, november 5-én 312 fiatal, fiú és leány táncolt a kultúrotthonban a szokásos szombat esti össztáncra. Csak hogy az összesereglett több száz üzem, egyetemista és középiskolás fiatalal senki sem törődik. Nincs, aki elbeszélgetne velük, nincs aki figyelemmel kísérné helyes viselkedésüket, magatartásukat, fizetés vagy fizetéslen öltözetüket. Ezt a nehéz munkát — bármilyen nagy igyekezettel akarja is — Halmainé elvtársnő, a kultúrotthon igazgatója egyedül ellátni nem tudja. Éppen itt lenne szükség az ifjúsági tanács gyakorlati segítségére.

Nem elég vonzó a kultúrotthon ifjúsági programja sem. Ezért van az, hogy az

össztáncra több százan eljönnek, míg hétköznapioként rendszeres ifjúsági látogatója Szeged legnagyobb kultúrotthonának alig van. Hogyan lehet — és kell — ezen sürgősen változtatni? Elsősorban is legyen felelős gazdája a kultúrotthonban az ifjúság kulturális nevelésének. Tehát olyan igazgatóhelyettes legyen, aki nemcsak papíron, hanem a gyakorlatban is az ifjúság érdekeit képviseli.

Mielőbb meg kell alakítani az ifjúsági tanácsot, melynek feladata lenne fiatalokat toborozni s ezek számára érdekes, tanulságos kulturális szórakozást biztosítani.

Eleven, fiatalos klubéletre van szükség a kultúrotthonban, hogy a fiatalok valóban otthonuknak érezzék, s szabad idejük javát hasznos foglalkozásokkal ott töltsék el. Rendszeresen lehet most a téli hónapokban a fiatalok számára teadélutánokat rendezni, ahol dalolással, játékkal, táncol, esetenként egy-egy könyv, vagy közösen látott színdarab és film megvitatásával gazdagíthatják tudásukat, tehetik élménydúsabbá, hasznosabbá szórakozásukat.

A dolgozó és tanuló ifjúság kulturális nevelésének megvalósítását csak úgy tudja hatékonyan elősegíteni a Juhász Gyula Kultúrotthon, ha az eddiginél sokkal jobban igénybe veszi a DISZ segítségét és tekintélyét, mind jobban bevonja a diszes fiatalokat a kultúrotthon vezetésébe. Az ifjúság kulturális nevelése nemcsak egy munka a különböző részfeladatok között. Ez a munka nagyfokú eszmei szilárdságot, kulturális hozzáértést, a fiatal nemzedék iránti türelmet és szeretet igényel. Az igények kielégítésére a Juhász Gyula Kultúrotthonban a legtöbb lehetőség megvan. Élni kell ezekkel a lehetőségekkel.

(sömjén)

— Az egészségügy kiváló dolgozója címmel tüntették ki a Szegedi Orvostudományi Egyetem három dolgozóját: Dirner Zoltán docenst, Kenyeres Ferenc adjunktust és Marton György tanársegédet. Ezzel harminháromra emelkedett az egyetem kitüntetett orvosainak száma.

— Varró Vince, az I. sz. belgyógyászati klinika aspiránsa, a Tudományos Akadémia ösztöndíjával több hetet tölt a Német Demokratikus Köztársaságban. A greitzwaldi egyetemen az emésztőszervek megbetegedéseivel kapcsolatos kutatásokat tanulmányozza.

— Delhiben ünnepélyes kéretek között megnyitott a négy napig tartó szovjet filmfesztivál, amelyen bemutatásra kerülnek a Szovjet balett mesterei, a Patyomkin páncélos, a Vidám vásár, a Bol-dogság madara című és más szovjet filmek.

12. Bikácsi a fiút egész nap figyelte és megállapodásuk értelmében telep-zárás után felkereste a bányászt a restiben a Nagyállomáson. Ott ült az óriás egy pohár sör mellett. Figyel-mesen hallgatta a beszámolót.

Bikácsi sorra vette Pista tényke-déseit, végül azt mondta:

— Nem hittem volna, hogy ez a gyerek annyira lenne, ahogy mondtam. Elég ügyesen mozog s rá is szóltam. Megöntöztem vele a kiskertet. — Jó vér ez, a te véred, s azt mondom, a végét járta. Hogy lopott is volna, azt meg éppen nem hiszem.

— Nem azt mondtam, hogy lopott, fosztogatta az apját, hűgát, meg az anyját.

— Csak azt mondtam, amit láttam. Ez volt az első nap. Bizok benne, hogy lesz belőle ember. A fiatalok kilengése nem nagy dolog, mert olyanok, mint a hirtelen sarjadtó fa, kertészek hiányában elvadulnak s nem teremnek semmit. Hagyd csak nálunk, nyugodtan elmehezt vissza Pécsre.

Aztán mozgalmi dolgokról beszél-gettek s felelevenítették a múltakat, mikor azt képzelték egy pillanatban, akkor tizenkilencben, hogy megvaló-sul nálunk is a proletárdiktatúra, véglegesen. Késő este lett, mire szét-váltak s a bányász benyitott a Re-zeda utcai kiskapun.

Vacsora után kiültek mindannyi-

Vincze András: Teknőifjúság

an az udvarba és hűsöltek. Azt mondja egyszerűen Péter bácsi:

— Mond Pista, hogy is állunk avval a harmonikával? Hallom Anyád-tól, hogy zeneszerzői hajlamaid van-nak.

Pista nem szívesen bár, de elő-hozta a harmonikát és egyet elját-szott a maga szerette dalokból.

— Van benne valami, határozot-tan van benne valami — latolgatta a bányász. — Csak hogy tanulni ke-lene, mert ez így olyan, ez a dal pél-dául, mint amit elkezdtek, de nincs határozott alakja. Azt ajánlanám, munka után járjál el valami esti tan-folyamra s tanulj meg mindent, hogy a magad nyelvén beszélj. Harminc esztendeje vagyok dalárdás, van némi tapasztalatom, meghallgathatod, amit mondom.

Últek békésen, mint még soha. Hosszas csend után, melyben benne vibráltak a lefojtott gondolatok és bontakozó jó érzelmek, az öreg bá-nyász elgondolkodva tette hozzá:

— Az is megeshet, hogy jövő

ilyenkorra meghívunk magunk közé s te eljársz a nótaidat. Forradalom van itt, vedd elő a Vörös Csepet, meg a többi dalt és segíts nekünk a tieiddel te is.

Kézét egy pillanatra a fiú vállán nyugtatta s Pista érezte, mint fut rajta keresztül valami zsongító áram, mely szokatlan megnyugvással tölti el.

Éjjel a pirosruhás lányról álmo-dott s hiába futott utána, lábai álmo-sak voltak. Pedig úgy erőlködött, hogy hangosan nyögött bele álmában.

HARMADIK FEJEZET, melyben a hős elmenekülne, de a pirosruhás kislány miatt marad.

A bányász eldöbörgött s utoljára alaposan hátbavágta Pistát.

— Aztán elvárom, te gyerek, hogy időnként hallatsz magadról. Dörögte s megegyezzen szélesen mosolygó arcát visszafordítva a nevelésesen kis ka-puból, végleg elment, egyenesen az

állomásra, ahol már fűtötték a pesti mozdonyt.

Hatalmas termete, erős hangja és sugárzó tekintete nélkül a Rezeda utcai lakás egyszerre összezsugorodott s mintha jelentéktelenebbé vált volna. Legalább is Giza ezt képzelte s Anya is sóhajtozva latolgatta: Pistával most mi lesz. Az útra rátette Péter sógor, de ez még nem elég.

Ők maguk kerültek minden múlt-ra való célzás, s Giza nagyszerű tak-tikával, éppen dicsérte és erős akaratú emberek hirdette bátyját. „Bí-zott ő mindég benne.” Ha olykor meg is ingott ez a bizalom, azért titkon hitt Pistában, mint ahogy a szerető szíveknak az kiirthatatlan szokása.

De sokan közülünk mivé lennénk e szeretet nélkül?

Pista már negyed napja járt a te-lepre. Láta, mit kell tenni, végezte szótlanul.

Tizenöt volt ott munkában, összesen. Az irodában négyen, köz-tük egy lány, az a piros ruhás, va-lami Majdani Mária.

De szokatlan neve van, gondolta, és igyekezett sokszor az iroda körül máskélni, bár elédig még nem si-került vele beszélgetni. Egyszerűen nem volt rá alkalom.

Mentek hát a napok munkában, sivárán.

(Folytatása következik)